

Имена Мила Ђукановића и Станка Суботића Цанета као главних организатора шверца цигарета из Црне Горе у Италију, а затим у земље западне Европе не спомињу се само у оптужници Специјалног тужилаштва у Барију. Ђукановић и Суботић, али и остали умешани у најпрофитабилнији бизнис деведесетих година спомињу се и у оптужници која је у септембру прошле године подигнута у Швајцарској, а у коју је „Блиц” ексклузивно имао увид.

Оптужница швајцарског тужилаштва због криминалног удруживања и прања новца у Швајцарској је подигнута против Франка дела Тореа и Паола Савина, припадника италијанске мафије који су деведесетих година од црногорских власти добили ексклузивну лиценцу за транзит цигарета. На оптужници су још осморица италијанских, шпанских, француских и швајцарских држављана, који су у шверцу цигарета учествовали захваљујући дозволама добијеним од Дела Тореа и Савина.

Описујући дела за која се терете, десеторица оптужених на челу са Дела Тореом, тужилаштво у швајцарском граду Берну наводи њихове везе и послове са Ђукановићем, Суботићем и осталим особама које су учествовале у шверцу цигарета. У оптужници се наводе и милионске суме новца које је Дела Торе на име такса за транзит уплаћивао фирми „Зетатранс” и државној компанији „Montenegro Tobacco Transit” (МТТ) преко које је обављан шверц ка Италији, затим фирмама које се повезују са Суботићем, али и на рачуне Мила Ђукановића, његове породице, министара и сарадника.

Франко дела Торе, према наводима оптужнице, на рачун црногорске фирме „Зетатранс”, која је била задужена за превоз цигарета, од 1997. до 2000 године пребацио је 120 милиона долара само на име такса за транзит. На рачун ове транспортне фирме 76 милиона долара уплаћено је у банци УБС у швајцарском граду Лугану. Од 1999. до 2000. у „LNB Internationale Handelsbank” у Франкфурту на рачун „Зетатранса” уплаћено је преко милион долара, док је 300.000 долара уплаћено преко „Монтенегробанке” из Подгорице.

Таксе на транзит цигарета повећане су 1999. због ратних дејстава, што је условило и повећање уплата на рачун „Зетатранса”, које су те године ишле на рачуне страних компанија. Према оптужници швајцарских власти, таксе су уплаћиване на рачуне фирми: „Пегалими” из Никозије, којој је уплаћено 11 милиона долара, GML/WEBO - 6,4 милиона долара, „Ikos finance” - 4,9 милиона долара, „Малук” - 4,3 милиона долара и „Codex” - 1,5 милиона долара. У оптужници се наводи да се фирме „Codex” и „Малук” повезују са

Станком Суботићем и претпоставља се да су уплатама на рачуне његових фирми плаћени трошкови авиона које је он унапред финансирао за потребе владе Црне Горе.

Тужилаштво у Берну наводи и уплате Дела Тореа и Савина према државној фирми МТТ, преко које је обављан посао шверца цигарета, а којом су, према одлуци Ђукановића, управљали Бранко Вујошевић и Веселин Баровић.

- Од 1997. до 2000. Франко дела Торе уплатио је 31 милион долара, највише у корист Бранка Вујошевића и Веселина Баровића, а преко њих и у корист „трећих лица” - наводи се у оптужници тужилаштва у Берну.

Фактуре за Вујошевића ишле су на рачун његове фирме „Branex” и „Walsend”, као и на рачуне чланова Вујошевићеве породице. Фактуре за Баровића ишле су на рачуне његових фирми и фирми које је држао са Вујошевићем, као што је „Pelican blue”, а уплате су добијали и чланови Баровићеве родбине.

Велике уплате, како се даље наводи у оптужници, ишле су и на рачуне чланова тадашње црногорске владе и чланова њихових породица - Мила Ђукановића, Горана Ракочевића, Милана Перовића и Душанке Јекнић.

Ђукановић је тако, према наводима оптужнице, као премијер од краја 1992. омогућавао шверц цигарета са територије Црне Горе до обала Пуље у Италији, који су обављали чланови мафијашких организација „Камора” и „Санта Корона Унита”. Са министрима и најближим сарадницима, Ђукановић је, како се наводи, „створио генијални систем наплате такса на шверцоване цигарете”.

За узврат, италијанске криминалне организације добиле су целу инфраструктуру лука Зеленика и Бар, као и заштиту полицијских и царинских служби Црне Горе. У организацији система заштите учествовали су директори државних фирми, међу којима и Жарко Марковић, директор „Зетатранса”.

Глисери који су циркулисали између црногорске обале и обале Пуље, осим цигарета,

превозили су и оружје, дрогу, али и италијанске држављане који су у Црној Гори налазили уточиште од хапшења у Италији.

Гориво за глисере достављала је државна компанија „Југопетрол“, а делимично и фирма „Адмирал“ Аце Ђукановића, премијеровог брата. Ацо је фирмом управљао са Енриком Рисполијем, чланом италијанске мафијашке организације „Камора“, познатим као Џек Паланс и Чика Енрико. У Црној Гори се, под заштитом Мила Ђукановића, скривао и Франческо Прудентино, познат као Луиђи Пато и Дебели Кип, а који је за узврат улагао у црногорске инфраструктурне пројекте и позајмљивао новац утицајним људима у Црној Гори.

Бранислав - Брано Мићуновић у оптужници Швајцарске описан је као „сива еминенција свих илегалних активности у Црној Гори“.

„Од 1996. Мићуновић је контролисао прилив новца који је уплаћивао Франко дела Торе на име таксе на транзит цигарета за МТТ. Он се бавио и истоваром и складиштењем робе у Црној Гори, а давао је и дозволе за њену коначну испоруку италијанским криминалцима“, наводи се у оптужници.

(Блиц)